

[Aase Olesen]

den forbindelse godt tænke mig at spørge, om man i socialministeriet har arbejdet videre på de beregninger og de papirer, som vi i sin tid havde i socialudvalget, om sekretærordninger til handicappede og til blinde. Det var på et tidspunkt til debat, men vi kom egentlig ikke videre. Jeg er fuldstændig klar over, at de to ting for så vidt ikke dækker hinanden, men de har dog noget med hinanden at gøre. Jeg er også fuldstændig klar over, at det afgørende for mange blinde er at være selvhjulpne, men ikke desto mindre findes der jo handicappede, som både er blinde og på anden måde også har behov for støtte. Derfor ville det nok være rimeligt, om vi i socialudvalget vendte tilbage til den sag, som vi ikke har fået gjort noget ved.

Wilhelm (VS):

Det er et meget spændende forslag, SF har stillet her. I VS er vi enige i, som forslagsstillerne skriver i bemærkningerne, at blinde og svagtseende ikke bare skal have adgang til særligt fremstillede lydavisere med klip fra forskellige dele af pressen, men skal have samme adgang til at vælge den avis, de helst vil have, og kunne købe den dagligt på samme vilkår som andre, blot som lydbånd.

Man kunne også spørge videre: hvorfor egentlig kun aviserne? Som fru Aase Olesen og fru Yvonne Herløv Andersen var inde på, er der kolossale mangler for blinde og svagtseende, også når det gælder alle andre udgivelser, lærebøger og skønlitteratur og samfundsdebatlitteratur. Man kunne måske endda forestille sig Folketingstidende, hvis man ville være så harsk.

Vi har sympati for, at der bliver en mere demokratisk adgang til disse medier, som er tilgængelige for os, der kan se, men samtidig er jeg blevet forbløffet over forslaget på grund af forskellige praktiske ting. Jeg har svært ved at sætte mig ind i, hvor funktionelle sådanne lydavisere egentlig vil være for disse mennesker, om de kan håndteres, om man kan finde rundt i dem.

Jeg har også meget svært ved at forestille mig, at de kan laves så billigt, som der står i bemærkningerne, men det er da fremragende, hvis det er rigtigt. For en forhøjelse af abonnementsprisen på bare 2 pct. ville man kunne lave denne serviceydelse, så blinde og svagtseende kunne få deres avis som lydbånd

på samme vilkår, som vi andre får den som nåletræer. 2 pct. af abonnementsprisen er omkring ½ pct. af driftsbudgettet på de store aviser, der har annonceindtægter. Kan det virkelig gøres så billigt?

Jeg gik på folketingets bibliotek under forberedelsen af dette ordførerskab, og da rigspolitichefens kundgørelser endnu ikke er kommet tilbage, fandt jeg noget andet læsestof; en ganske almindelig hverdags Information på 12 sider tager det 4-5 timer at læse ind på et lydbånd fra ende til anden. En ganske almindelig Søndagsberlinger eller søndags-Jyllands-Posten tager det 14-15 timer at læse ind på et lydbånd fra ende til anden, som det jo egentlig foreslås her. Jeg gjorde det ikke, må jeg sige - Gud forbyde det - jeg lavede en lille test, målte læsestoffet op og regnede på det.

Jeg ville ikke have holdt til en hel Søndagsberlinger eller en hel søndags-Jyllands-Posten. Det tror jeg heller ikke der er andre der gør. Vi kan jo sidde og vælge efter overskrifterne, men hvordan ville blinde og svagtseende finde rundt i disse 15 timers lydbånd? Hvor længe ville man være om at finde den annonce, radioprogrammet med koncerterne, den reklametekst eller den leder, man havde brug for? Jeg har altså ikke fantasi til at forestille mig, at det er særlig handy, men det er muligt, at jeg mangler informationer.

I hvert fald er der masser af praktiske problemer, og dem vil vi gerne være med til at få diskuteret under udvalgsarbejdet. De praktiske problemer kan naturligvis også belyses, som SF foreslår, ved en forsøgsordning. Alt i alt må jeg sige, at vi er forbløffet over, at det kan lade sig gøre for nogenlunde den pris; vi er forbløffet over, om det skulle vise sig, at det virkelig var håndterlige og funktionelle redskaber for dem, der her skal hjælpes. Det er jo helt anderledes end med bøger, som man naturligvis vælger selektivt.

Men vi har stor sympati for sagen, og selv om det viser sig, at det kan lade sig gøre, synes jeg stadig væk, at man, som fru Aase Olesen siger, skal prøve at overveje, om det så er lige præcis dér, pengene bruges bedst, i betragtning af hvor store mangler der er for de blinde og svagtseende med hensyn til adgang til det læsestof, vi andre har adgang til.

Ingerlise Koefoed (SF):